

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

31 lipca

№ 76.

Rok 1925.

TREŚĆ:

USTAWA:

- Poz.: 534**—z dnia 1 lipca 1925 r. w przedmiocie zmiany części drugiej § 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 27 kwietnia 1924 r. o wierzytelnościach w walutach obcych i w złotych w złocie, hipotecznie zabezpieczanych 1123

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW:

- Poz.: 535**—z dnia 8 lipca 1925 r. o utworzeniu Państwowej Rady Emigracyjnej 1123

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

- Poz.: 536**—Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 28 lipca 1925 r. w sprawie ceł wywozowych 1124
537—Sprawiedliwości z dnia 25 lipca 1925 r. o zwinięciu sądu pokoju przy sądzie powiatowym w Rudzie w okręgu sądu apelacyjnego w Katowicach 1126

534.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 1 lipca 1925 r.

w przedmiocie zmiany części drugiej § 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 27 kwietnia 1924 r. o wierzytelnościach w walutach obcych i w złotych w złocie, hipotecznie zabezpieczanych (Dz. U. R. P. z 1924 r. № 36 poz. 385).

Art. 1. Część druga § 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 kwietnia 1924 r. o wierzytelnościach w walutach obcych i w złotych w złocie, hipotecznie zabezpieczanych (Dz. U. R. P. № 36 poz. 385) otrzymuje brzmienie następujące:

„Równowartość ta obliczana będzie na dzień, poprzedzający zapłatę, według wartości złota, ogłaszanej w Monitorze Polskim przez Ministra Skarbu na podstawie cen czystego złota na giełdzie w New-Yorku i przeciętnego kursu dolara Stanów Zjednoczonych w postaci czeków na New-York na giełdzie w Warszawie”.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej powierza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

535.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 8 lipca 1925 r.

o utworzeniu Państwowej Rady Emigracyjnej.

Na podstawie art. 15, 18 i 29 dekretu z dnia 3 stycznia 1918 r. o tymczasowej organizacji Władz Naczelnych (Dz. P. K. P. № 1 poz. 1) oraz na podstawie art. 5 ustawy z dnia 4 listopada 1920 r. w przedmiocie uregulowania spraw dobrowolnej i przymusowej emigracji ludności (Dz. U. R. P. № 108 poz. 707) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy Ministrze Pracy i Opieki Społecznej tworzy się Państwową Radę Emigracyjną, jako organ doradczy i opiniodawczy.

§ 2. Do zakresu działania Państwowej Rady Emigracyjnej należy wydawanie opinii w sprawach, poddanych pod jej obrady przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej, a dotyczących:

- a) polityki emigracyjnej, reemigracyjnej i imigracyjnej;
- b) projektów ustawodawczych w powyższych sprawach;
- c) projektów konwencji międzynarodowych w sprawach emigracji, reemigracji i imigracji;
- d) udzielania koncesyj na przewóz emigrantów.

§ 3. Państwowa Rada Emigracyjna składa się:

- a) z 8 członków mianowanych na wniosek Dyrektora Urzędu Emigracyjnego przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej z pośród osób, pracujących teoretycznie lub praktycznie w zakresie emigracji;
- b) z 3 przedstawicieli centralnych zawodowych organizacji robotniczych, które Minister Pracy i Opieki Społecznej do udziału w Państwowej Radzie Emigracyjnej powoła;
- c) z 3 przedstawicieli najważniejszych organizacji społecznych, działających w zakresie opieki nad emigrantami, a które Minister Pracy i Opieki Społecznej do udziału w Państwowej Radzie Emigracyjnej powoła.

W pracach Państwowej Rady Emigracyjnej biorą stały udział z głosem doradczym przedstawiciele Ministrów Przemysłu i Handlu, Reform Rolnych, Spraw Wewnętrznych, Spraw Zagranicznych oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Nadto Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej przysługuje prawo powoływania każdorazowo z głosem doradczym do udziału w pracach Państwowej Rady Emigracyjnej rzeczoznawców.

§ 4. Na posiedzeniach Państwowej Rady Emigracyjnej przewodniczy Minister Pracy i Opieki Społecznej, względnie wyznaczony przez niego zastępca.

§ 5. Posiedzenia Państwowej Rady Emigracyjnej odbywają się w miarę potrzeby nie rzadziej jednak, niż raz na dwa miesiące.

Nadto Minister Pracy i Opieki Społecznej zwołuje nadzwyczajne zebranie Rady Emigracyjnej na życzenie $\frac{1}{4}$ jej członków.

§ 6. Dla prawomocności posiedzenia Państwowej Rady Emigracyjnej konieczną jest obecność 5 jej członków oraz przewodniczącego lub jego zastępcy.

Uchwały Rady zapadają zwykłą większością głosów z przewagą głosu przewodniczącego w razie równości głosów.

§ 7. Kadencja Państwowej Rady Emigracyjnej trwa 3 lata. Odwołanie poszczególnych członków Państwowej Rady Emigracyjnej przed upływem tego terminu w wypadkach, regulaminem przewidzianych, należy do Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

Na miejsce ustępującego członka Rady Minister Pracy i Opieki Społecznej powołuje innego.

§ 8. Opuszczenie przez członka Państwowej Rady Emigracyjnej 2 kolejnych posiedzeń bez podania powodów pociąga za sobą wykluczenie tego członka ze składu Rady.

§ 9. Członkowie Państwowej Rady Emigracyjnej pełnią swe obowiązki honorowo. Członkowie niezamieszkali w Warszawie otrzymują za przejazdy na posiedzenia Rady zwrot kosztów podróży w wysokości wartości biletu kolejowego II klasy; nadto niezamieszkali w Warszawie członkowie otrzymują diety według norm, ustalonych dla urzędników państwowych VI st. sł., względnie dla stopnia służbowego, posiadanego przez członka Rady.

§ 10. Wykonanie niniejszego rozporządzenia oraz zatwierdzenie regulaminu, opracowanego przez Państwową Radę Emigracyjną, powierza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 9 czerwca 1921 r. o utworzeniu Państwowej Rady Emigracyjnej (Dz. U. R. P. № 64 poz. 403) oraz § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 października 1924 r. w sprawie zakresu działania i organizacji Urzędu Emigracyjnego przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. № 94 poz. 873).

Prezes Rady Ministrów: w z. W. Raczkiewicz

Minister Pracy i Opieki Społecznej: F. Sokal

536.

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 28 lipca 1925 roku

w sprawie cel wywozowych.

Na zasadzie art. 7 ustęp a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. № 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Wywóz następujących towarów podlega opłacie niżej podanych cel wywozowych:

Wywóz:

Pozycja taryfy celnej:	Nazwa towaru:	Cłodo 100kg.: zł. gr.
218	Zyto	uchylone
219	Mąka żytnia	uchylone
220	Buraki cukrowe	uchylone